

การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย

The Learning Experience Development Based on Psyco-Intellectual Model to Enhance Values in Early Childhood Children

ปณิตดา คำนวนดี¹ และ วิชยา โยชิตะ²

Panatda Khamnuandee¹ and Wichaya Yochida²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง 2) เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา ที่ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยตามความต้องการจำเป็น 3) เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญาที่ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 4) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา ที่ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครองเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ อำเภอนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ดและเด็กปฐมวัย ที่มีอายุ 3-4 ขวบ ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นเตรียมอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ อำเภอนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นเพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย 2) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา 3) แบบทดสอบวัดค่านิยม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ต้องการให้ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยด้านการใฝ่เรียนรู้ ด้านการมีวินัยและด้านความประหยัด ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการให้ส่งเสริมค่านิยมในด้านดังกล่าวอยู่ในระดับต้องการมากที่สุด

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ M.Ed. student in Curriculum and In Instruction Program, Faculty of Education, Mahasarakham University

² Lecturer, Department of Thai and Oriental Languages, Faculty of Humanities and Socail Science, Mahasakham University

2. ผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย พบว่า มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 5 ประการ คือ 1) ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและได้คิด (A) 2) ผู้เรียนได้แสดงออกด้วยการลงมือปฏิบัติ (B) 3) ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบร่วมมือ (C) 4) ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการค้นพบ (D) 5) ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ (P) ขั้นที่ 3 ขึ้นสรุป

3. ผลการหาประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.33/82.33

4. ผลการหาดัชนีประสิทธิผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย พบว่า มีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7414 แสดงว่าเด็กปฐมวัย มีความก้าวหน้าหลังจากเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 74

คำสำคัญ แนวคิดจิตปัญญา ค่านิยมเด็กปฐมวัย

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the need to promote desired values in early childhood children of Ban Panusdongsawang Child Development Center, 2) to develop learning experience organizing based on Psycho-Intellectual Model promoting the values of early childhood children as needed, 3) to find the efficiency of the learning experience model based on the Psycho-Intellectual Model promoting the values of early childhood children and assess it against the 80/80 efficiency criteria, and 4) to study the effectiveness index of organizing learning experiences based on the concept of Psycho-Intellectual Model promoting the values of early childhood children. The sample in this study comprised the administrator, teachers, educational personnel, the members of the child development center committee and parents of the children at Ban Panusdongsawang Child Development Center, under the Chanuwan Sub-district Administrative Organization, Phanomprai District, Roi Et Province, and the preschool children aged 3 to 4 who were learning in Kindergarten 2 in the second semester of the academic year 2015, under the Chanuwan Sub-district Administrative Organization, Phanomprai District, Roi Et Province, obtained through the purposive sampling technique. The tools used in the research were 1) a need questionnaire to promote the values of early childhood children, 2) the plans of organizing learning experiences based on the concept of mental intelligence, and 3) a test on values. Data were analyzed by using percentage, the mean and standard deviation.

The findings of the study were as follow:

1. Regarding the results of the study on the need to promote desired values in early childhood children of Ban Panusdongsawang Child Development Center, it was found that the majority of the respondents wanted the values of the early childhood children, on the aspect of yearning to know, disciplines and being economical, be promoted. The need was rated at a highest level.

2. The development of organizing learning experiences based on the concept of the Psycho-Intellectual Model to promote the values of early childhood children, had 3 steps. Step 1: introduction to the lesson; step 2: organizing learning activities which comprised 5 learning activities: 1) the learner's hands-on activity and thinking (A), 2) the learner expresses herself through the hands-on activity (B), 3) the learner learns cooperatively (C), 4) the Learner learns by discovery (D), 5) the learner is advanced in learning (P), step 3: making the conclusion.

3. The efficiency of organizing learning experiences based on mental intelligence to promote the values of early childhood children was 89.33/82.33.

4. The effectiveness index of organizing learning experiences based on mental intelligence to promote the values of early childhood children was 0.7414. This indicates that the early childhood children had a 74-percent progress after learning.

Keywords: Psycho-Intellectual Model, Values in Early Childhood Children

บทนำ

ค่านิยม (Value) คือ สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตนเอง (ราชบัณฑิต, 2555) และยังเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนในสังคมนั้นๆอีกด้วย ซึ่งสังคมจะเจริญก้าวหน้าหรือเสื่อมลงขึ้นอยู่กับค่านิยมของคนในสังคมนั้นๆ (รานี ศิลปะชัย, 2549: 10) เนื่องจากพฤติกรรมหรือการปฏิบัติตัวนั้นขึ้นอยู่กับค่านิยมที่แต่ละบุคคลยึดถือมาจากวัฒนธรรม สังคมแวดล้อมและประสบการณ์ของบุคคลนั้นๆ เป็นหลักสำคัญ ดังนั้นค่านิยมจึงเป็นแนวคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ หรือสิ่งที่สังคมถือว่ามีค่าพึงปรารถนา ต้องการให้เป็นเป้าหมายของสังคมและปลูกฝังให้สมาชิกของสังคมยึดถือเป็นเป้าหมายและนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต โดยทั่วไปแล้วค่านิยมมักจะส่งผลดีต่อสังคม เพราะเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมให้การยอมรับว่าเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง เช่น ความกตัญญู ความขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี เป็นต้น อย่างไรก็ตามค่านิยมบางอย่างก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดี เช่น การขาดระเบียบวินัย ไร้ความสามัคคี นิยมความหรูหรา นิยมจัดเลี้ยงสังสรรค์ เป็นต้น ซึ่งค่านิยมเหล่านี้จะแปรเปลี่ยนไปตามความต้องการของแต่ละบุคคลเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคม (ณรงค์ เส็งประชา, 2551 : 73; ทศนีย์ ทองสว่าง, 2552 : 63)

ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมก็มีส่วนทำให้เกิดค่านิยมใหม่ๆ ได้เช่นกัน หรืออาจกล่าวได้ว่าค่านิยมเป็นทั้งเหตุและผลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม(สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2551 : 18) ดังนั้นค่านิยมจึงมีความสำคัญต่อความเจริญหรือความเสื่อมของสังคม เพราะหากสังคมมีค่านิยมที่พึงประสงค์จะทำให้สังคมนั้นเจริญก้าวหน้า แต่หากสังคมใดมีค่านิยมไม่พึงประสงค์ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

ซึ่งการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัย การเร่งขยายความเจริญทางเศรษฐกิจและการหลั่งไหลของวัฒนธรรมตะวันตกอย่างรวดเร็ว ได้ส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ทศนคติ และค่านิยมของคนไทยทำให้สังคมไทยในปัจจุบันกำลังเผชิญกับปัญหาความไม่สมดุลทางความคิด ทศนคติ คุณธรรม และจริยธรรม เนื่องจากความเจริญต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทและมีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของประชากรให้เบี่ยงเบนไปจากค่านิยมดั้งเดิมที่มีมาตั้งแต่อดีต ซึ่งความรู้สึกนึกคิดนั้นส่งผลให้คุณค่าของค่านิยมบางเรื่องที่เคยดำรงอยู่ลดลงและกลายเป็นปัญหาของสังคม เช่น การยึดวัตถุนิยมและบริโภคนิยม เป็นพฤติกรรมที่ทำให้ความสำคัญทางวัตถุจากกระแสทุนนิยม เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองเกินความจำเป็น การนิยมสินค้าต่างประเทศหรือการใช้ของราคาแพง ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดช่องว่างทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มคนที่รสนิยมสูงแต่รายได้ต่ำ ทำให้เกิดปัญหาการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยและเกิดภาวะหนี้สิน ความเห็นแก่ตัวและขาดระเบียบวินัย เป็นพฤติกรรมที่นึกถึงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ยึดถือการเอาตัวรอด ขาดการเสียสละเพื่อส่วนรวม การเอารอดเอาเปรียบ ขาดระเบียบวินัยในตนเองและไม่ปฏิบัติตามระเบียบวินัยของส่วนรวม และขาดจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคม (สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553: 74) ถ้าหากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์เหล่านี้ไม่ได้รับการแก้ไขหรือปลูกฝังอย่างถูกวิธีก็อาจจะกลายเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคมและประเทศในอนาคตได้ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีสิ่งที่ยังสังคมจะต้องเร่งสร้างค่านิยมที่พึงประสงค์ให้เป็นค่านิยมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่พึงปรารถนามากที่สุดเพื่อสามารถแก้ไขปัญห สังคมได้อย่างยั่งยืน

ตามที่มีผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมและประเมินผลพัฒนาการผู้เรียนตามมาตรฐานที่ 13 ด้านการมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนระดับชั้นเตรียมอนุบาลปีที่ 2 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่างพบว่า ผู้เรียนมีผลการประเมินค่อนข้างต่ำและรัฐบาลก็ได้กำหนดค่านิยมหลักของคนไทยให้ชัดเจนขึ้น เพื่อให้คนไทยใช้เป็นแนวทางประพฤติปฏิบัติตน จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย 3 ด้าน คือ ด้านใฝ่เรียนรู้ ด้านมีระเบียบวินัยและด้านมีความประหยัด เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย ในการนำหลักหรือวิธีการไปประยุกต์ใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา และเป็นวิธีหนึ่งในการส่งเสริมให้เด็กพัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ และวางรากฐานการเรียนรู้เหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็กได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมสามารถคิดแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัยและที่สำคัญคือ เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีค่านิยมที่พึงประสงค์และมีจิตใจที่ตั้งงาม

เนื่องจากการปลูกฝังและการเสริมสร้างค่านิยมถือเป็นเรื่องทีละเอียดอ่อนและซับซ้อน เพราะเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับทัศนคติ ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ความชอบ ความเข้าใจ และการเห็นคุณค่า ซึ่งเกิดขึ้น

ภายในจิตใจของแต่ละบุคคล และกลายเป็นค่านิยมอันนำไปสู่การเกิดเจตคติและการแสดงออกในทางปฏิบัติ ฉะนั้น การปลูกฝังและการเสริมสร้างค่านิยมจึงจำเป็นต้องมุ่งพัฒนาทางด้านจิตใจเป็นสำคัญ โดยการส่งเสริมสถาบันทางสังคมขั้นพื้นฐานให้ทำหน้าที่อย่างเข้มแข็ง ดังเช่น สถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่เล็กที่สุดแต่มีความสำคัญมากในการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้เด็กและเยาวชน โดยการสร้างความเข้าใจถึงแก่นแท้ของวัฒนธรรมและค่านิยมที่ดีเพื่อให้สามารถปรับตัวและมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ซึ่งพ่อแม่หรือผู้อบรมเลี้ยงดูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย ส่วนสถาบันการศึกษาที่เป็นแหล่งการศึกษา ให้การอบรมสั่งสอน ให้ความรู้ ให้คิดเป็น ทำเป็น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่หลักสูตรการจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยมากขึ้น เพื่อเป็นการปลูกฝังทัศนคติและจิตสำนึกที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม และครูผู้สอนต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย (เสาวภา ไพทยวัฒน์, 2538: 203) จะเห็นว่าค่านิยมนั้นสร้างสมมาตั้งแต่เด็กเล็กๆ ในสถาบันครอบครัว มีพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย พี่น้อง เป็นคนสำคัญในการให้ความรู้และปลูกฝังอยู่ประจำ จะสอนว่าอะไรที่วาดี อะไรที่วาไม่ดี อะไรที่วาถูก อะไรที่วาผิด และอะไรที่ควร อะไรที่ไม่ควร สิ่งเหล่านี้ปลูกฝังมาตั้งแต่เล็ก สะสมตกผลึกมาเป็นของตนเอง เมื่อเข้าโรงเรียนมีครูมีเพื่อน ได้พบเห็นสื่อลักษณะต่างๆ ก็เกิดการเรียนรู้เพิ่มอีก แต่ก็จะนำเอาค่านิยมพื้นฐานที่รับจากครอบครัว มาพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง และจะเกิดการเพิ่มพูนค่านิยมขึ้นเรื่อยๆ เป็นของตนเอง (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2553) ดังนั้นการจะพัฒนามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย โดยเฉพาะในช่วงปฐมวัยซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาทั้งปวง ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพมนุษย์ที่ยั่งยืนและป้องกันปัญหาสังคมในระยะยาว (นโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) ระยะยาว พ.ศ. 2550 – 2559 2550: 7) ซึ่งเด็กวัยเริ่มแรกของชีวิตหรือที่เรียกว่า “เด็กปฐมวัย” จัดได้ว่าเป็นระยะที่สำคัญที่สุดของชีวิต เพราะพัฒนาการทุกๆ ด้านของชีวิตมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม บุคลิกภาพ โดยเฉพาะด้านสติปัญญาจะเจริญมากที่สุด และพัฒนาการใดๆ ในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อพัฒนาการในช่วงอื่นๆ ของชีวิตเป็นอย่างมาก (ศศิพันธุ์ เปี่ยมเปี่ยมสิน, 2553: 3) ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ชี้ให้เห็นว่าประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับในตอนต้นของชีวิตจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของคนเราจนถึงวาระสุดท้าย เขาเชื่อว่าการอบรมเลี้ยงดูในระยะปฐมวัยจะมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กในอนาคต ดังนั้นการปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยมและบุคลิกภาพ รวมทั้งการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กจะทำได้ดีที่สุดในช่วงนี้ (เยาวพา เดชะคุปต์, 2552: 13) แรทส์ได้กำหนดหลักการส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้ คือ 1. ส่งเสริมให้เด็กๆ คิดหาทางเลือกใหม่ๆ โดยให้เด็กๆ เป็นอิสระพอใจในการกระทำอย่างนั้น 2. ช่วยให้เด็กๆ ค้นพบตรวจตราทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้เมื่อเผชิญหน้ากับปัญหา 3. ช่วยให้เด็กๆ ตริตรองกับทางเลือกต่างๆ อย่างละเอียดรอบคอบคิดถึงผลดีผลเสียของการเลือก 4. ส่งเสริมให้เด็กๆ พิจารณาว่าอะไรคือสิ่งที่ตนให้คุณค่าและมีความยึดมั่นบูชา 5. ให้เด็กๆ ได้เปิดเผยหรือประกาศทางเลือกของตนให้คนอื่นฯ รับรู้ 6. ส่งเสริมให้เด็กๆ ได้แสดงออก ประพฤติปฏิบัติ และมีชีวิตอยู่ในแบบฉบับที่พึงประสงค์ (กิตติม บุษบูวิทย์, 2553) จากหลักการของแรทส์ในด้านการส่งเสริมค่านิยมสำหรับเด็ก ผู้วิจัยจึงสนใจนำรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญามาพัฒนา เพื่อส่งเสริมค่านิยมด้านการใฝ่เรียนรู้ มีระเบียบวินัยและมีความประหยัดให้กับเด็กปฐมวัย เนื่องจากการสอนแบบจิตปัญญา เป็นการสอนที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางวิธีหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกด้วยการมีส่วนร่วม ได้ลงมือ

ปฏิบัติจริง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงให้เห็นในสิ่งที่ตนเรียนรู้เพิ่มขึ้น เกิดความงอกงามทางสติปัญญา และมีความสุขในการเรียนรู้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2543: 47) จากการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบจิตปัญญา พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญา มีทักษะการคิดเชิงเหตุผลสูงขึ้น (พัชรี โคตรสมบัติ, 2550: 49 - 77) มีความสามารถทางภาษาสูงขึ้น (ปัทมา คุณเวทย์วิริยะ, 2549: 41 - 65) มีความสามารถทางพหุปัญญาสูงขึ้น (หทัยรัตน์ ทรวอดทรง, 2550: 52 - 75) มีพัฒนาการทางสังคมสูงขึ้น (สังเวียน พึ่งแสง, 2552) และมีความสามารถในการสื่อสารแบบวัจนภาษาสูงขึ้น (วลัยรัตน์ จันทร์เสมา, 2554 : 49 - 73) ซึ่งยังไม่พบการวิจัยที่ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยด้วยรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญา แต่จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบจิตปัญญาสามารถส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง
2. เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา ที่ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยตามความต้องการจำเป็น
3. เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา ที่ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
4. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา ที่ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในระยะเวลาที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง ประกอบด้วย

1.1.1 ประชากรที่ใช้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย คือ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครองเด็ก ที่สังกัด องค์กรการบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 100 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย คือ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครองเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง สังกัด องค์กรการบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 50 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในระยะที่ 2 การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ คือ เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3 – 4 ขวบที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นเตรียมอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 2 แห่ง ที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลชานูวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ คือ เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3 – 4 ขวบที่กำลังศึกษาในระดับชั้นเตรียมอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลชานูวรรณ 1 ห้องเรียน จำนวน 15 คน ในการทดลองเพื่อหาความเป็นไปได้และความชัดเจนของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Try out)

1.3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในระยะที่ 3 นำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ประเมินประสิทธิภาพและปรับปรุง ประกอบด้วย

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ ประเมินประสิทธิภาพและปรับปรุง คือ เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3 – 4 ขวบที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นเตรียมอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปใช้ ประเมินประสิทธิภาพและปรับปรุง คือ เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3 – 4 ขวบที่กำลังศึกษาในระดับชั้นเตรียมอนุบาล ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบลชานูวรรณ อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง 1 ห้องเรียน จำนวน 15 คน ในการทดลองหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในระยะที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย

1.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบของค่านิยม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ โดยได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปทุกข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.83

1.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมค่านิยมของเด็กปฐมวัยด้าน ด้านพฤติกรรมกาใฝ่เรียนรู้ ความมีวินัย ความประหยัด เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.0

1.2.2 แบบทดสอบวัดพฤติกรรมค่านิยมของเด็กปฐมวัยด้าน ด้านพฤติกรรมกาใฝ่เรียนรู้ ความมีวินัย ความประหยัด ชนิด 2 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีความยากง่าย (P) 0.23 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (B) 0.23 – 0.58 ค่าความเชื่อมั่น 0.64

1.2.3 แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย จำนวน 14 แผน โดยการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อหาคุณภาพได้ค่าเฉลี่ย 3.33 – 4.00 ซึ่งถือว่ามีคุณภาพและเหมาะสมมาก

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย โดยการใช้แบบสอบถาม เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครอง ที่ต้องการจะส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง

ระยะที่ 2 การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาจากสาระที่เด็กควรรู้ คือ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เพื่อใช้ทดสอบและหาประสิทธิภาพรูปแบบการสอน ขั้นตอนการทดลองและเก็บข้อมูลเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 สอนตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งเขียนตามรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น พร้อมสังเกตพฤติกรรมนักเรียนทดสอบหลังเรียน นำผลคะแนนมาคำนวณประสิทธิภาพและเปรียบเทียบผลการทดสอบ วิเคราะห์และปรับปรุงรูปแบบ จากนั้นนำรูปแบบที่ปรับปรุงใหม่ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 ด้วยวิธีการเดิม

2. ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากวงรอบที่ 1 มาปรับปรุงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3. ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และผลการทดสอบของนักเรียน เมื่อนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่ 2

4. ประเมินผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้อง ในการตอบแบบสอบถามแล้วนำมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ระดับความต้องการจำเป็น วิเคราะห์โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard Deviation) ของคะแนนจากการตอบแบบสอบถามที่ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครอง ที่ต้องการจะส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่างจำเป็น

2. วิเคราะห์พฤติกรรมค่านิยมก่อนและหลังการทดลองโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ $E_1/E_2 = 80/80$ และหาค่าดัชนีประสิทธิผล

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง ผู้วิจัยได้ทำการการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องการจะส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาคณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ปกครองจำนวน 50 คน สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 100โดยนำมาวิเคราะห์และสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและตำแหน่งหน้าที่ รายละเอียด ปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	15	30
หญิง	35	70
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	-	-
อายุ 20 - 30 ปี	15	30
อายุ 31 - 50 ปี	32	64
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	3	6
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	3	6
ม.3-ม.6 หรือ ปวช.	38	76
ปวส. - ปริญญาตรี	8	16
ปริญญาโท - ปริญญาเอก	1	2
4. อาชีพ		
รับจ้าง/เกษตรกร	38	76
รับข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	7	14
ค้าขาย/นักธุรกิจ	5	10
นักเรียน/นักศึกษา	-	-
อื่นๆ	-	-
5. ตำแหน่งหน้าที่		
ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา	5	10
คณะกรรมการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	8	16
ผู้ปกครอง	37	74

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 35คน คิดเป็นร้อยละ 70 มีอายุตั้งแต่ 31-50 ปี จำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 64 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 3 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76 มีอาชีพรับจ้าง/เกษตรกรรวม จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76 เป็นผู้ปกครอง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 74

1.2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง รายละเอียดปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ต้องการจะส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง

ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องการจะส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย	ระดับความต้องการ	
	\bar{X}	การแปลผล
1. การไม่เรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้น สนใจ ใฝ่คิดค้น เสาะแสวงหาความรู้ใหม่ๆมาเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน	4.94	มากที่สุด
2. มีวินัย หมายถึง พฤติกรรมการควบคุมตนเองของบุคคลและปฏิบัติตามระเบียบ กฎ กติกาของสังคมโดยสมัครใจและก่อให้เกิดประโยชน์และความสุขของตนเองและส่วนรวม	4.80	มากที่สุด
3. มีความประหยัด หมายถึง การรู้จักใช้ทรัพย์สิน เวลา และทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด	4.80	มากที่สุด
4. มีความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ตรงต่อความเป็นจริงอย่างตรงไปตรงมาทั้งทางกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น	4.70	มากที่สุด
5. มีความรับผิดชอบ หมายถึง มีความตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ มุ่งมั่น เพื่อให้งานนั้นประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย	4.42	มาก
6. มีความกตัญญู หมายถึง การมีความรู้สึกสำนึกหรือการกระทำสิ่งที่ดีหรือเป็นประโยชน์ เพื่อตอบแทนพระคุณของบิดามารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณอื่นๆ	3.98	มาก
7. การพึ่งพาตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความเชื่อมั่นในความสามารถที่จะกระทำการใดๆ ให้สำเร็จได้ด้วยตนเอง สามารถดำรงชีพอยู่ได้ โดยราบรื่น ไม่เดือดร้อน สามารถทำการดำรงชีพมาได้ด้วยความสามารถของตนเองไม่เป็นภาระให้ผู้อื่นต้องคอยอุปถัมภ์สงเคราะห์	3.70	มาก
8. มีความสามัคคี หมายถึง การแสดงออกซึ่งการร่วมแรง ร่วมใจ ความพร้อมเพรียงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันร่วมมือกันทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ไม่คิดเอาดีเอาเด่นแต่ตัวเอง ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ	3.58	มาก

ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่ต้องการจะส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย	ระดับความต้องการ	
	\bar{X}	การแปลผล
9. ความเป็นประชาธิปไตย หมายถึง ความสามารถด้านการปฏิบัติตนของเด็กปฐมวัยในการประพฤติปฏิบัติตนที่แสดงออกถึงการเรียนรู้ปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ เคารพสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น	3.40	ปานกลาง
10. รักษาวัฒนธรรมไทย หมายถึง ความสามารถด้านการปฏิบัติตนของเด็กปฐมวัยในการประพฤติปฏิบัติตนที่แสดงออกถึงการเรียนรู้ การปฏิบัติตนและเห็นคุณค่าที่แสดงถึงการอนุรักษ์ การสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณีไทย อันดีงามด้วยความภาคภูมิใจ	3.36	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า การการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการให้ส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ คือ 1. การใฝ่เรียนรู้ ($\bar{X}=4.94$) 2.การมีวินัย ($\bar{X}=4.80$) 3. มีความประหยัด ($\bar{X}=4.80$) ซึ่งพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นที่จะส่งเสริมค่านิยมด้านการใฝ่เรียนรู้มีความประหยัด และการมีวินัยอยู่ในระดับต้องการมากที่สุด

1.3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการแจกแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่ต้องการจะส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย ผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้ทราบว่าต้องเรียนอะไรบ้าง ด้วยการบอกจุดประสงค์และเป็นกิจกรรมที่ครูตั้งใจผู้เรียนให้อยู่ในความพร้อมที่จะเรียน ได้แก่ การเล่าเหตุการณ์ปัจจุบัน นิทาน เพลง และคำคล้องจอง ขั้นที่ 2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นของการเรียนรู้สาระกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเป็นการปฏิบัติของผู้เรียน 5 ประการ คือ 1) ผู้เรียนต้องลงมือกระทำด้วยความคิด (Active Learning) 2) ผู้เรียนต้องแสดงออกที่ดี (Behaving Well) 3) ผู้เรียนต้องเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) 4) ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning) 5) ผู้เรียนต้องก้าวหน้าในการเรียนรู้ (Progress) ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป เป็นกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นเพื่อเป็นการประเมินว่าเด็กได้มีโน้ตของเรื่องที่ครูจัดกิจกรรมหรือไม่ โดยให้เด็กสรุปเรื่องที่ได้เรียนรู้ โดยอธิบายให้เพื่อนและครูฟัง และครูสรุปอีกครั้ง

ตอนที่ 3 ผลการหาประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย ตามเกณฑ์ 80/80

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย

หน่วยการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้	คะแนน แบบทดสอบย่อย (15 คะแนน)	คะแนนที่ได้			
		คะแนน รวม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละ
เด็กดีมีวินัย	5	67	4.47	0.52	89.33
กิจวัตรหนูทำได้	5	66	4.73	0.46	88.00
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของหนูอยู่สบาย	5	68	4.53	0.52	90.67
รวม	15	201	13.73	0.74	89.33

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย = 89.33

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) = 89.33

จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.73 จากคะแนนเต็ม 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 89.33 นั่นคือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย มีร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 89.33

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญาเพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย

คะแนนแบบทดสอบวัดค่านิยม (20คะแนน)	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม
13	2	26
14	1	14
15	1	15
16	4	64
17	1	17
18	4	72
19	1	19
20	1	20
รวม	15	247

คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) = 16.47

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 2.10

ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย = 82.33

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) = 82.33

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดค่านิยมหลังเรียนเท่ากับ 16.47 คะแนน จากการทำแบบทดสอบวัดค่านิยมหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 82.33 นั่นคือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมเด็กปฐมวัย มีร้อยละของประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 82.33

ตาราง 5 ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	15	13.87	0.74	89.33
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	20	16.47	2.10	82.33

ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมเด็กปฐมวัย (E₁ / E₂) เท่ากับ 89.33/82.33

จากตาราง 5 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) เท่ากับ 89.33 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂) เท่ากับ 82.33 ดังนั้น การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยจึงมีประสิทธิภาพ (E₁ / E₂) เท่ากับ 89.33/82.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 4 ผลการหาดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญาเพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย การวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยโดยการวิเคราะห์จากผลรวมของคะแนนนักเรียนหลังเรียนของทุกคน และผลรวมของคะแนนก่อนเรียนของทุกคน ปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย

จำนวนนักเรียน	ผลรวมของคะแนน (คะแนนเต็ม 20คะแนน)		ดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
15	95	247	0.7414

จากตาราง 6 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมเด็กปฐมวัย มีค่าเท่ากับ 0.7414 หมายความว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 74.00

อภิปรายผล

ผลการจากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญาเพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัย พบว่ามีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปราย ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมค่านิยมในเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านพนัสตงสว่าง ทั้ง 10 ด้าน ได้แก่ การพึ่งพาตนเอง มีความซื่อสัตย์ มีความกตัญญู การใฝ่เรียนรู้ วิชาวัฒนธรรมไทย มีความรับผิดชอบ มีความเป็นประชาธิปไตย มีวินัย มีความสามัคคี มีความประหยัด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความต้องการให้ส่งเสริมค่านิยมในด้านการใฝ่เรียนรู้ ด้านการมีวินัยและด้านความประหยัดอยู่ในระดับที่ต้องการมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ต้องการให้ผู้เรียนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ มีความกระตือรือร้น คิดริเริ่มสร้างสรรค์กล้าแสดงความคิดเห็น ในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย การมีวินัย ที่สามารถปฏิบัติตามข้อตกลงและกติกาของห้องเรียน สามารถทำกิจกรรมหรืองานง่ายๆ ให้สำเร็จได้ด้วยตนเองและด้านความประหยัดที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รู้จักใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รู้จักประหยัดสิ่งของเครื่องใช้ทั้งของตนเองและของส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุราทิพย์ วิเชียรวัฒน์ชัย (2554) ที่ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย ผลปรากฏว่า ผู้ปกครองมีความต้องการเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านคุณธรรมที่ควรปลูกฝังของเด็กปฐมวัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก คือด้านความมีวินัย ด้านความประหยัดอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยมี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้ทราบว่า จะต้องเรียนอะไรบ้าง ด้วยการบอกจุดประสงค์และเป็นกิจกรรมที่ครูตั้งใจผู้เรียนให้อยู่ในความพร้อมที่จะเรียนได้แก่ เล่าเหตุการณ์ปัจจุบัน นิทาน เพลง และคำคล้องจอง ขั้นที่ 2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นของการเรียนรู้สาระกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเป็นการปฏิบัติของผู้เรียน 5 ประการ คือ 1) ผู้เรียนต้องลงมือกระทำด้วยความคิด (Active Learning) 2) ผู้เรียนต้องแสดงออกที่ดี (Behaving Well) 3) ผู้เรียนต้องเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) 4) ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning) 5) ผู้เรียนต้องก้าวหน้าในการเรียนรู้ (Progress) ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป เป็นกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น เพื่อเป็นการประเมินว่าเด็กได้มีโน้ตทัศน์ของเรื่องที่ครูจัดกิจกรรมหรือไม่ โดยให้เด็กสรุปเรื่องที่ได้เรียนรู้ โดยอธิบายให้เพื่อนและครูฟัง และครูสรุปอีกครั้งที่ปรากฏผลเช่นนี้เนื่องมาจากการศึกษาหลักการแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนในด้านการใฝ่เรียนรู้ ด้านการมีวินัยและด้านความประหยัดมาสังเคราะห์และออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และเอื้อต่อการเรียนรู้ในด้านดังกล่าวของผู้เรียน ซึ่งจะเห็นว่าแนวคิดจิตปัญญา เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านดังกล่าวให้บรรลุผลได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สังเวียน พึ่งแสง (2552) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญาที่มีต่อพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย พบว่า 1. การเปลี่ยนแปลงพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมการสอนแบบจิตปัญญาและหลังจัดกิจกรรมการสอนแบบจิตปัญญาที่มีค่าเฉลี่ยพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัยแยกรายด้านและโดยรวมแตกต่างกัน คือหลังการจัดกิจกรรมการสอนแบบจิตปัญญา แต่ละสัปดาห์มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการสอนแบบ

จิตปัญญาในทุกๆ ด้าน 2.การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญามีผลทำให้พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัยในแต่ละสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกๆ ด้าน และโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกๆ ช่วงเวลา และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บงกช ทองเอี่ยม (2551) ที่ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญา พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญามีความคิดสร้างสรรค์ระดับปานกลางแต่สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยได้พัฒนา มีประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เท่ากับ 89.33/82.33 แสดงว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้สามารถนำไปใช้งานได้ เพราะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ไว้ในความมุ่งหมายของการวิจัย ที่ปรากฏผลเช่นนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญาตามขั้นตอนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางซึ่งเป็นการเรียนที่ตรงกับความต้องการผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจเนื้อหากระจ่างชัดและจำได้จากกิจกรรมการสอน กิจกรรมการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ การคิด ได้ลงมือปฏิบัติเอง ได้แสดงออกระหว่างเรียนในการแสดงผลงานและการมีส่วนร่วมกับกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนด้วยกันและครูผู้สอน จึงส่งผลให้กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ออกแบบการใช้แนวคิดจิตปัญญาประกอบการวิจัยครั้งนี้ สามารถส่งเสริมและพัฒนาค่านิยมของผู้เรียนในด้านการใฝ่เรียนรู้ ด้านการมีวินัยและด้านความประหยัดได้สำเร็จ

4. ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยได้พัฒนามีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.7900 แสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้หลังจากเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 79.00 ที่ปรากฏผลเช่นนี้เนื่องมาจาก แนวคิดจิตปัญญาเป็นการสอนที่ยึดเด็กเป็นศูนย์กลางวิธีหนึ่งที่มีมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงออกด้วยการมีส่วนร่วม ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงให้เห็นในสิ่งที่ตนเรียนรู้เพิ่มขึ้น เกิดความงอกงามทางสติปัญญาและมีความสุขในการเรียนรู้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2543: 47) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษงา ศรีเดช (2552) ที่ได้ศึกษาทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญา พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญาและเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีทักษะทางภาษาแตกต่างกัน โดยเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญามีคะแนนเฉลี่ยทักษะทางภาษาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนจะนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวคิดจิตปัญญา เพื่อส่งเสริมค่านิยมของเด็กปฐมวัยไปใช้ ครูควรศึกษาแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ควบคู่กับการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ เพื่อให้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

1.2 ในช่วงแรกครูควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้จากเนื้อหาที่ง่ายก่อน เพื่อให้นักเรียนจะได้ไม่กังวลกับการเรียนในเนื้อหาต่อไป และสร้างความคุ้นเคยทำให้เด็กเกิดความสุขสนานกับการเรียนในช่วงแรกๆ เนื่องจากเป็นการปรับตัวกับการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากการจัดการเรียนรู้แบบเดิมของนักเรียน

1.3 ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปทำการวิจัยและพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายแล้วเผยแพร่ เพื่อให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้นี้เป็นทางเลือกให้ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกแนวทางหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น โดยผู้สอนคนอื่น เพื่อดูว่ารูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ดังกล่าวจะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

2.2 ควรนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปทดลองจัดประสบการณ์การเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น โดยใช้วิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิธีอื่นที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อทดลองว่าวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อื่นๆ สามารถดำเนินการสอนตามรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

2.3 ควรนำการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ไปทดลองให้เต็มรูปแบบใน 1 ภาคเรียน และหาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้กำหนดระยะเวลาในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2543). *การสอนแบบจิตปัญญา*. กรุงเทพฯ :เอ็ดมันเพรสโปรดักส์.
- ณรงค์ เส็งประชา. (2551). *พื้นฐานวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บงกช ทองเอี่ยม. (2551). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญาที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย*.วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุหงา ศรีเดช. (2552). *ทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญา*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- รานี ศิลปะชัย. (2547). *คู่มือประกอบการสอนวิชาชีวิตและวัฒนธรรมไทย*. ระยอง : วิทยาลัยเทคนิคระยอง.
- สถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2553). *โครงการศึกษาวิจัยพลวัตการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของโลกที่มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุธาทิพย์ วิเชียรวัฒนชัย. (2554). *การศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ควรปลูกฝังและพฤติกรรมที่ปรากฏด้านคุณธรรมของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- สังเวียน พึ่งแสง. (2552). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจิตปัญญาที่มีต่อการพัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2553). วิทยากรกับการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยม. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- เสาวภา ไพทยวัฒน์. (2538). พื้นฐานวัฒนธรรมไทย : แนวทางอนุรักษ์และการพัฒนา. ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ หน่วยงานพิเศษ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ.
- หทัยรัตน์ ทรวดทรง. (2550). การศึกษาความสามารถทางพุทธิปัญญาของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบจิตปัญญา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.